

Véget érhet az e-mailek vészőfutása?

A hazai jogrendszer mind a mai napig hallgat arról, hogyan kell tekinteni az e-mailen kötött szerződésekre. Egy, a vírushelyzet kapcsán elfogadott jogszabály azonban most kifejezetten megengedi a társaság és a magánszemély tagok közötti e-mailes kommunikációt. Lehet, hogy ez az első lépés az e-mailek szélesebb körű jogi elfogadottságához?

Naponta százával küldünk és kapunk e-maileket, az elektronikus üzenetváltás életünk szerves részét képezi. Természetes, hogy megállapodásainkat is sokszor egy-egy e-mailváltásban dokumentáljuk. Ezek után meglepőnek tűnhet, hogy jogrendszerünk még mindig nem rendezi egyértelműen, miként is tekintendő az ilyen megállapodás.

Az e-mail korlátai

A Ptk. több paragrafust is szentel az elektronikus szerződéskötéseknek, így például annak, amikor egy weboldalon keresztül rendelünk valamit. Az elektronikus levelezés útján kötött szerződéseket azonban mégsem tekinti ilyennek.

Bizonyos esetekben jogszabály írja elő, hogy egy szerződés írásban jöjjön létre. A Ptk. szerint egy nyilatkozat (és az ily módon létrejött szerződés) akkor is írásbelinek minősül, ha annak közlése olyan formában valósul meg, amely alkalmas a nyilatkozatban foglalt tartalom változatlan

visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására.

Ilyennek minősülhet-e vajon egy e-mailben tett nyilatkozat? Az új Ptk. értelmezésére felállított tanácsadó testület véleménye szerint: „attól függ.” A bíróságoknak esetről esetre, az összes körülmény figyelembevételével kell eldönteniük, hogy egy e-mailben kötött megállapodás írásbeli szerződésnek minősül-e. Nincs tehát egyértelmű szabály arra, hogy például egy e-mailben kötött üzletrész-adásvételi szerződés (melyre a Ptk. írásbeliséget ír elő) érvényes-e vagy sem.

Végső soron akkor minek minősül egy e-mailes megállapodás?

Egységes álláspont hiányában az e-mailen keresztül nyélbe ütött megállapodásokat jobb híján ráutaló magatartással megkötött szerződéseknek minősíthetjük. Azaz az e-mail csupán a felek megállapodásának egyik bizonyítéka. A felek közötti megállapodás tényleges tárgya emiatt egyéb körülmények függvénye is, így például a felek szerződéskötés előtti vagy utáni magatartását is figyelembe kell venni hozzá. Tehát, ha az e-mailben 10 tonna áru leszállítására szerződünk, de közben a szállító 8 tonnát szállít le, amit én elfogadok, nem biztos, hogy később igényt fogok tudni érvényesíteni a maradék két tonnára. Ez a helyzet nem

megnyugtató, ha arra gondolunk, hogy naponta kötünk szerződéseket e-mailen.

Van új a nap alatt

A jogalkotó ebbe a kissé zavaros állóvízbe dobott követ pár hónappal ezelőtt. Ugyan csak a társasági kommunikáció tekintetében, de a social distancing szülte elvárásokra is válaszul egy kormányrendelet kimondta, hogy a társaság és magánszemély tagjai közötti kommunikáció ezentúl e-mailen is megejthető, így az ilyen levélváltás kimeríti az írásbeliség követelményeit. Azaz a magánszemély tagok most már akár e-mailben is szavazhatnak a társaság közgyűlésein, az ettől még érvényes szavazat lesz. Jó látni, hogy a gyakorlat igényei felülkerekedtek a szerződéses jog elméleti polémiáin. Ez a szabály ráadásul a veszélyhelyzet megszűnését követően, 2020. december 31-ig mindenképp velünk marad.

Hogy azt követően mi lesz a sorsa, egyelőre nem lehet tudni.

Csinál-e egy fecske nyarat?

Csak találgatni lehet, hogy a társaság és a magánszemély tagok közötti e-mailek legitimálása elindít-e egy hosszabb folyamatot. Lehet-e majd például egy hitelszerződést is e-mailben megkötni? Vagy tartási szerződést kötni a számítógép elől, esetleg kötbért kikötni – ezek ugyanis mind írásbeli formához kötöttek. Egy dolog bizonyos: nehéz lesz a jogalkotónak visszatuszkolnia a szellemet a palackba, és komoly érvekkel kell felvérteznie magát, ha ezt a folyamatot – amely most még egyelőre a társaság és a tagok közötti elektronikus levélváltásokat érinti – vissza kívánja fordítani.